

A photograph of a forest scene. In the foreground, there is a large, rough-hewn rock on the left and a fallen tree trunk on the right. In the center, a rustic wooden bench made of dark, charred logs is set up. The bench has a curved backrest and armrests. The ground is covered with dry leaves and twigs. In the background, there are many trees with green foliage. The overall atmosphere is natural and somewhat somber.

Bedrunčiny básničky

Mišák Bedrunka

Mišák Bedrunka

Bedrunčiny básničky

Západ Slunce, ztráta Měsíce

Slunce obdivuješ každý den.
Vzhlížíš k němu a přeješ si jen,
aby s tebou navždy zůstalo,
již nikdy více nezapadlo.

Tu jeho záři nadevše miluješ,
představit si bez ní být nedokážeš.
Proto když večer zmizí za horizontem,
objevím se zde já a pro tebe tu jsem.

Jenže ty mě nevidíš, nebo spíše nechceš.
Láskou zaslepená, jen záři vidět chceš...
Za mnou se ani neohlédneš,
v neklidný spánek radši usneš.

Když se ráno opět Slunce zjeví,
tvé oči naplní se pak radostí.
"Svítí tu pro mě." stále si říkáš,
"Snad již neodejde." v srdci doufáš.

Když večer opět svit mizí,
tak tobě teprv dochází,
že jen pro tebe nesvítí...
Je zde pro vícero lidí...

Já to vše z druhé strany sleduji,
odchod si již pomalu plánuji.
Stejně mě nevidíš,
nejspíš ani nevíš,
že tu zářím na tvou pouť životem,
abys byla tím šťastným člověkem,
kterým toužíš být celým svým srdcem.

Při soumraku dalším,
už pryč navždy kráčím.
Ty, stále otočená ke Slunci,
jsi přišla o svou jedinou šanci...

Pozdě jsi se ke mně otočila.
Pozdě sis mé záře k tobě všimla.
Teď zbyl pouhý stín na obloze,
kde pro tebe bylo mé srdce...

Mou záři nečekej,
ani ji nehledej...

Proud smrti

Život je jako řeky proud.
ani se nenaděješ,
ke dnu se potopíš.
Nikdy se nenadechneš
a již neprobudíš.

Smrt je chladný kámen,
jenž ti jest náhrobkem
ve tvém mokrém mauzoleu...
Tvé tělo více nenaleznu...

Proud nezastavíš.
I kdybys hráz postavil,
nic nezachráníš.

Svit umírající naděje

Vítr mě štípe,
vlasý bičují.
Kde je naděje?
Svit mizející?

Ruka ztrácí sílu,
srdce nemá puls.
"Co jsi dělal, hochu?
Zbyl cesty ještě kus!"

Tělo k zemi padá
v svitu mrtvé naděje.
Odpověď nevydá,
neb již neexistuje.